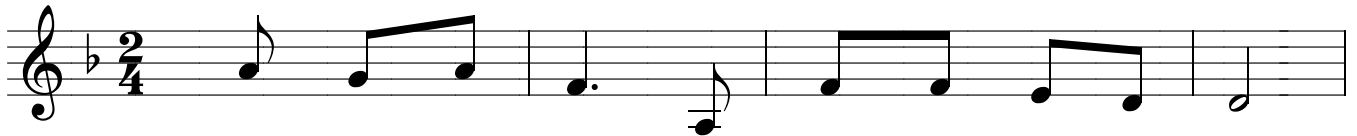

Khi trời ửng hồng

Jn. 21, 1-14

Lm. DUYLINH.PHN

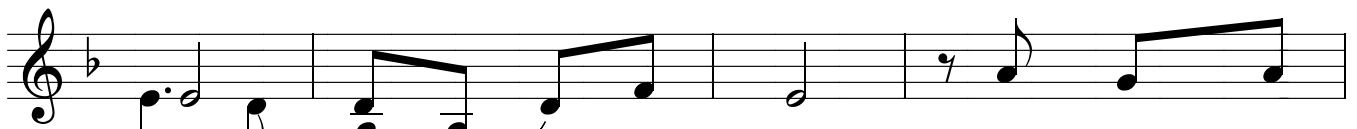
1. Trong làn sương mờ, Người đứng đó trên bờ hồ.
2. Bước ra khỏi thuyền đã thấy bếp lửa rục hồng.

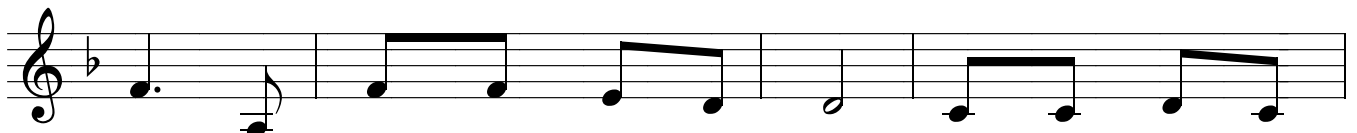
Đợi chờ đám Môn đồ sau một đêm bơ vơ vất vả.
Mọi sự đã sẵn sàng mau lại đây chung quanh bếp lửa.

Thuyền 'không' như lòng trống vắng... mặt nước hồ im
Cầm trong tay đồng bánh nướng. Người ngược mặt lên

lặng soi mờ bóng trăng. Khi trời ửng
trời, trao phần cho mỗi Ông. Cá cũng giống

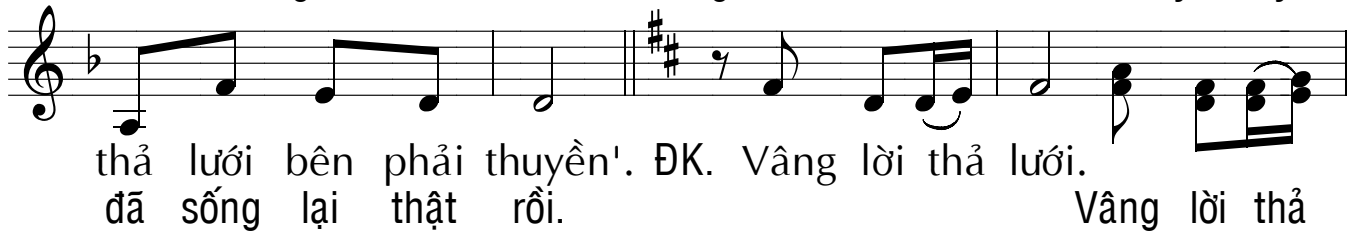
hồng, Người vẫn đứng trên bờ hồ. Hỏi nhỏ đám Môn
vậy, Người đã phát cho từng người. Mọi người trong im

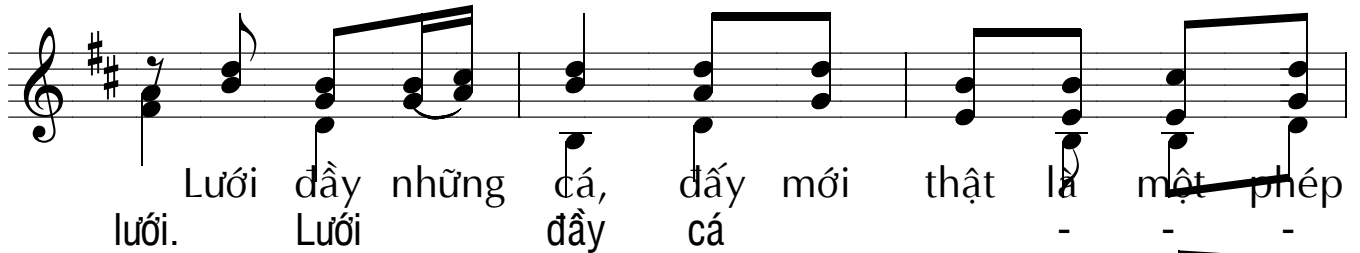
đô: 'Có còn gì ăn không các Bạn?' Rằng:
lặng, cứ nhìn mà không ai dám hỏi. Vì

'Không, không còn chi hết'... Người mới bảo Môn đô: 'Hãy
ai cũng đã biết rõ: người đó là chính Thầy nay

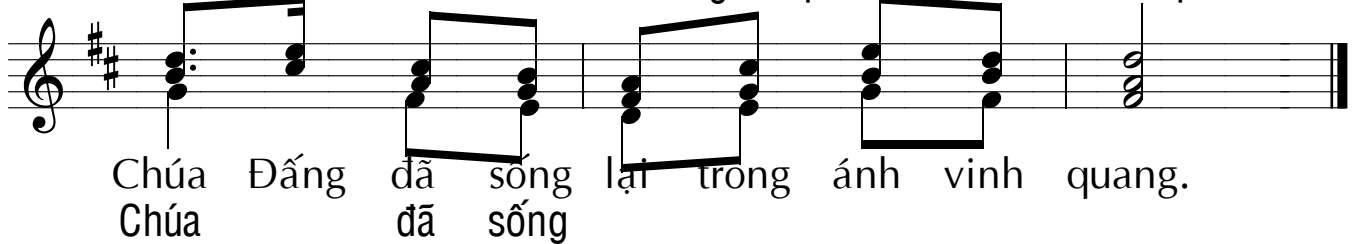
thả lưới bên phải thuyền'. ĐK. Vâng lời thả lưới.
đã sống lại thật rồi. Vâng lời thả

Lưới đây những cá, đây mới thật là một phép
lưới. Lưới đây cá

lạ. Đúng thật là Chúa. Đúng là

Chúa Đấng đã sống lại trong ánh vinh quang.
Chúa đã sống